

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านปะหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านปะหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2

รูปแบบการประเมินโครงการ ผู้ประเมินได้ประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน CIPPIest (Stufflebeam & Shinkfield, 2007: 327; Stufflebeam, 2015: 27 - 35) ประกอบด้วยการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การประเมินบริบท (Context Evaluation: C) 2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation: I) 3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P) 4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation: P) 4.1) การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation: i) 4.2) การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation: e) 4.3) การประเมินความยั่งยืน (Sustainability Evaluation: s) และ 4.4) การประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportability Evaluation: t)

การประเมินแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ก่อนดำเนินโครงการ เป็นการประเมินบริบทและปัจจัยนำเข้าของโครงการ กลุ่มเป้าหมาย คือ 1) ครู จำนวน 12 คน 2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน 3) คณะกรรมการที่ปรึกษา จำนวน 20 คน 4) คณะกรรมการผู้ปกครอง จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามการประเมินโครงการด้านบริบท และ 2) แบบสอบถามการประเมินโครงการด้านปัจจัยนำเข้า ระยะที่ 2 ระหว่างดำเนินโครงการ เป็นการประเมินกระบวนการของโครงการ กลุ่มเป้าหมาย คือ ครู จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามการประเมินโครงการด้านกระบวนการ และระยะที่ 3 หลังดำเนินโครงการ เป็นการประเมินผลผลิต ผลกระทบ ประสิทธิภาพ และความยั่งยืน และการถ่ายทอดส่งต่อของโครงการ กลุ่มเป้าหมาย คือ 1) นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำนวน 77 คน 2) ครู จำนวน 6 คน 6) ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามการประเมินโครงการด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ 2) แบบสัมภาษณ์การประเมินโครงการด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ 3) แบบบันทึกข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 4) แบบบันทึกข้อมูลผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) 5) แบบบันทึกข้อมูลผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) และ 6) แบบบันทึกข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการประเมิน

การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านปะหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 สรุปผลการประเมินดังนี้

1. ผลการประเมินบริบทของโครงการ

ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการที่ปรึกษา และคณะกรรมการผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวมบริบทของโครงการมีความเหมาะสมและสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โครงการสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการ

ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการที่ปรึกษา และคณะกรรมการผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวมปัจจัยนำเข้าของโครงการมีความเหมาะสมและเพียงพออยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมตามโครงการ

3. ผลการประเมินกระบวนการของโครงการ

ครูมีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวมผลการประเมินกระบวนการดำเนินงานภาพรวมของ 10 กิจกรรมในโครงการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประชุมชี้แจงผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจขั้นตอนและวิธีดำเนินงานของกิจกรรมตามโครงการ

4. ผลการประเมินผลผลิตของโครงการ

1) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนบ้านปะหละ ปีการศึกษา 2563 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชาในระดับ 3 ขึ้นไป โดยภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 95.51 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นระดับชั้น พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ทุกระดับชั้น

2) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยร้อยละผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะหละกับระดับประเทศ ปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 พบว่า ในปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ยร้อยละผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านปะหละ ในภาพรวมมากกว่าผลการประเมินระดับประเทศ โดยมีค่ามากกว่า 2.64 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบพัฒนาการผลการประเมินระหว่างปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 พบว่า ในภาพรวมมีพัฒนาการ 8.48 คะแนน ด้านการอ่านออกเสียง มีพัฒนาการ 11.01 คะแนน และด้านการอ่านรู้เรื่อง มีพัฒนาการ 6.00 คะแนน

3) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยร้อยละผลการประเมินคุณภาพนักเรียน (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะหละกับระดับประเทศ ปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 พบว่า ในปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ยร้อยละผลการประเมินคุณภาพนักเรียน (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปะหละ ในภาพรวมมากกว่าผลการประเมินระดับประเทศ โดยมียอดค่ามากกว่า 29.63 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบพัฒนาการผลการประเมินระหว่างปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 พบว่า ในภาพรวมมีพัฒนาการ 14.93 คะแนน

4) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยร้อยละผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะหละกับระดับประเทศ ปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 พบว่า ในปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ยร้อยละผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านปะหละ ในภาพรวมมากกว่าผลการทดสอบระดับประเทศ โดยมียอดค่ามากกว่า 8.16 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบพัฒนาการผลการทดสอบระหว่างปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 พบว่า ในภาพรวมมีพัฒนาการ 6.79 คะแนน

4.1 ผลการประเมินผลกระทบของโครงการ

นักเรียนมีความคิดเห็นต่อผลกระทบของโครงการโดยภาพรวมว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเข้าร่วมโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลจากการสัมภาษณ์ครูและผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นและสนใจต่อการเรียนมากขึ้น มีพัฒนาการทางการเรียนดีขึ้น มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกมากขึ้น มีความสุขและสนุกกับการทำกิจกรรม มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาต่าง ๆ และชีวิตประจำวัน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษาของโรงเรียน แม้จะอยู่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในโครงการ ให้การสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ

4.2 ผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการ

นักเรียนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของโครงการโดยภาพรวมว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับ 3 - 4 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นไปตามเป้าหมายของโครงการ

ผลจากการสัมภาษณ์ครูและผู้ปกครอง พบว่า ผลสำเร็จของโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เกิดความคุ้มค่าและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชาเพิ่มขึ้น ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

(O-NET) ภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศและสูงกว่าปีการศึกษาที่ผ่านมา ซึ่งตอบสนองความต้องการของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง

4.3 ผลการประเมินความยั่งยืนของโครงการ

นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความยั่งยืนของโครงการโดยภาพรวมว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โครงการสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่องในปีการศึกษาต่อไป

ผลจากการสัมภาษณ์ครูและผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาต่าง ๆ และต่อยอดในการเรียนในระดับสูงขึ้น และสามารถสอดคล้องเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนประจำจังหวัดศรีสะเกษได้ โรงเรียนมีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินโครงการที่ชัดเจน การจัดกิจกรรมมีความหลากหลาย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานของโครงการ ทำให้โครงการประสบผลสำเร็จและสามารถเป็นแบบอย่างให้กับโรงเรียนอื่นได้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน โครงการควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ปีการศึกษา

4.4 ผลการประเมินการถ่ายทอดส่งต่อของโครงการ

นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการถ่ายทอดส่งต่อของโครงการโดยภาพรวมว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้หรือบูรณาการร่วมกับกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ได้

ผลจากการสัมภาษณ์ครูและผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากโครงการไปถ่ายทอดให้กับเพื่อน รุ่นน้อง และผู้ปกครอง โรงเรียนได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และขยายผลเกี่ยวกับความสำเร็จของการดำเนินโครงการกับโรงเรียนต่าง ๆ และมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมในโครงการผ่านสื่อสังคมออนไลน์ให้สาธารณชนรับทราบ

จากผลการประเมินโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านปะหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยภาพรวม พบว่า ผลการประเมินโครงการผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ทุกด้าน จึงถือได้ว่าเป็นสารสนเทศที่แสดงให้เห็นถึงความคุ้มค่าและความสำเร็จของการดำเนินโครงการดังกล่าว ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการ ปรับปรุง และพัฒนาโครงการต่อไป ดังนั้น โครงการนี้จึงควรดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษาเพื่อให้เกิดความยั่งยืนต่อไป ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ควรนำผลการประเมินโครงการครั้งนี้ไปปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้มีความเหมาะสมและน่าสนใจมากขึ้น

อภิปรายผล

ผลการประเมินโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านปะหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการประเมินบริบทของโครงการตามความคิดเห็นของครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการที่ปรึกษา และคณะกรรมการผู้ปกครอง พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โครงการสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ประเมินได้วิเคราะห์สภาพปัจจุบันและปัญหาของโรงเรียน ศึกษาความต้องการของครู นักเรียน และผู้ปกครอง ศึกษานโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งโรงเรียนได้จัดประชุมชี้แจงกับคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการที่ปรึกษา และผู้ปกครอง ให้เข้าใจสภาพปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แล้วร่วมกันวางแผนการดำเนินงานตามโครงการ เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ กำหนดแนวทางในการดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้และสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงความพร้อมและความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เพื่อให้โครงการสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความชัดเจน ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของโครงการที่มุ่งยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี จึงทำให้โครงการตรงกับความต้องการจำเป็นของครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2559: 169) ที่ได้กล่าวว่า การประเมินบริบทของโครงการเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดโครงการ เป็นการประเมินสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ อันนำไปสู่ทิศทางและวัตถุประสงค์ของโครงการ สอดคล้องกับแนวคิดของ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2562: 67) ที่กล่าวว่า การประเมินบริบทเป็นการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อกำหนดการดำเนินงาน โดยประเมินสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รำไพ แสงนิกุล (2559: 154 - 158) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย: กรณีศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคกาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ผลการประเมินด้านบริบท โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญแข แสงงาม (2560: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล 3 พบว่า ด้านบริบท มีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของโครงการและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับสภาพปัญหาของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระ เขียวกิตติกร (2562: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านน้ำไคร้ โดยใช้กิจกรรมเล่นปนเรียน (Play & Learn) ตามรูปแบบ PLEARN Model พบว่า ด้านบริบท มีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของโครงการกับนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดที่เกี่ยวข้อง และวิสัยทัศน์ของโรงเรียน และสอดคล้องกับ

สภาพความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน มีความจำเป็นต่อการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและการพัฒนาคุณภาพนักเรียน มีความเป็นไปได้ที่จะดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมาย มีความเหมาะสมของแผนการดำเนินงานและกิจกรรม และมีความเหมาะสมกับสภาพสังคมและสถานการณ์ปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติยา วิเศษพลกรัง (2562: 16) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมเกมกระดานโรงเรียนช่องแมววิทยาคม พบว่า ผลการประเมินบริบทโครงการ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชัย เดชาสิทธิ์ (2563: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โรงเรียนบ้านโคกมะขาม พบว่า ผลการประเมินบริบทโครงการโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธกิจ ถาวรเกษตร (2564: 114 - 115) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนวัดบ่อพระอินทร์ ปีการศึกษา 2562 พบว่า ผลการประเมินด้านบริบท ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความสอดคล้องด้านนโยบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการตามความคิดเห็นของครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการที่ปรึกษา และคณะกรรมการผู้ปกครอง พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและเพียงพออยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมตามโครงการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ประเมินได้จัดเตรียมข้อมูลพื้นฐานและสำรวจความพร้อมในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องสำหรับดำเนินงานเพื่อไปสู่เป้าหมายไว้อย่างรอบคอบ ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และแหล่งเรียนรู้ ด้านสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ และด้านการบริหารจัดการที่จะช่วยให้การดำเนินโครงการบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ รวมถึงได้รับความร่วมมือจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนงบประมาณและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ รวมทั้งได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก โรงเรียนได้ดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงอาคารสถานที่และแหล่งเรียนรู้ จัดหาสื่อการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการดำเนินโครงการ เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยสนับสนุนและเอื้อต่อการดำเนินงานของโครงการให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้โรงเรียนได้จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีที่ตอบสนองนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น มีการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ กำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินโครงการไว้อย่างชัดเจน ตลอดจนมีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลเป็นไปตามแผนและปฏิทินที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เยาวดี รวงชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556: 59) ที่ได้กล่าวว่า การประเมินปัจจัยนำเข้า เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม ความเพียงพอของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ และสอดคล้องกับแนวคิดของ พิเชิต ฤทธิ์จรรยา (2562: 67) ที่กล่าวว่า การประเมินปัจจัยนำเข้าเป็นการตรวจสอบความพร้อมด้านทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินงาน ตลอดจนระบบบริหารจัดการที่วางแผนไว้ เพื่อวิเคราะห์และกำหนดทางเลือก

ที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Green (2005: 116 - 117) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้ของครู ผู้ปกครอง และนักเรียนเกี่ยวกับคุณลักษณะของโรงเรียนที่มีประสิทธิผลตามธรรมเนียมในรัฐเท็กซัส พบว่า คุณลักษณะของโรงเรียนที่มีประสิทธิผลที่ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนเห็นด้วยร่วมกัน คือ การจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบ การจัดบรรยากาศเชิงบวก การกำหนดความคาดหวังของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง การประเมินและติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง ครูและผู้ปกครองเห็นว่า โรงเรียนที่มีประสิทธิผลต้องเป็นโรงเรียนที่มีภาวะผู้นำของครู การกำหนดพันธกิจที่ชัดเจน มีการส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้สูง ผู้ปกครองและนักเรียนเห็นด้วยกับการให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญ แสงงาม (2560: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษารื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล 3 พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า มีความพร้อมในด้านทรัพยากรที่เอื้อต่อการดำเนินงานของโครงการ ในด้านบุคลากร ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและนักเรียน งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติยา วิเศษพลกรัง (2562: 16) ที่ได้ทำการศึกษารื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมเกมกระดาน โรงเรียนช่องแมววิทยาคม พบว่า ผลการประเมินโครงการด้านปัจจัยนำเข้า โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธกิจ ถาวรเกษตร (2564: 114 - 115) ที่ได้ทำการศึกษารื่อง การประเมินโครงการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนวัดบ่อพระอินทร์ พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความพร้อมในการดำเนินโครงการ

3. ผลการประเมินกระบวนการของโครงการตามความคิดเห็นของครู พบว่า กระบวนการดำเนินงานภาพรวมของ 10 กิจกรรมในโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประชุมชี้แจงผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจขั้นตอนและวิธีดำเนินงานของกิจกรรมตามโครงการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนได้จัดประชุมคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานแต่ละกิจกรรมของโครงการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็น รวมถึงความชัดเจนของโครงการที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ทุกกิจกรรม และสามารถจัดกิจกรรมตามโครงการได้อย่างเหมาะสมและตรงตามปฏิทินการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ มีกระบวนการดำเนินงานต่อเนื่องเชื่อมโยงไปสู่เป้าหมายของโครงการ ซึ่งมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการนิเทศ ติดตาม ดูแลและให้กำลังใจในการทำงาน ทำให้เกิดความร่วมมือของคณะทำงานแต่ละกิจกรรมและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการประเมินผลระหว่างปฏิบัติงาน หาจุดเด่น จุดด้อยของแต่ละกิจกรรม สรุปผลและประเมินผลการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรม และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้กระบวนการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนโรงเรียนบ้านปะหละมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ รัตนะ บัวสนธิ์ (2556ข: 13) ที่ได้กล่าวว่า การประเมินกระบวนการเป็นการตรวจสอบการนำแผนงานหรือโครงการไปใช้หรือตรวจสอบการดำเนินงานการใช้แผนงานหรือโครงการ การได้รับสารสนเทศจากการประเมินกระบวนการ ก็สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ในโครงการให้สามารถดำเนินการต่อไปและมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

ตามที่ต้องการ สอดคล้องกับแนวคิดของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2559: 169 - 170) ที่กล่าวว่า การประเมินกระบวนการเป็นการประเมินการดำเนินงานเมื่อนำโครงการที่วางแผนไว้ไปสู่การปฏิบัติเพื่อศึกษาจุดแข็งและจุดอ่อน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ จึงเป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงการดำเนินโครงการได้อย่างทันที่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chance & Segura (2009: 1) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง วิธีการทำงานร่วมกันของโรงเรียนในชนบทเพื่อพัฒนาโรงเรียน ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพแสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติของบุคคลในองค์กรและพฤติกรรมการเป็นผู้นำมีส่วนช่วยในการพัฒนาที่จะให้เกิดการทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kinsella-Meier & Gala (2016: 4 - 9) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การทำงานร่วมกัน: ค่านิยมและการสำรวจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญ พบว่าการสร้างความร่วมมือกันจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันทำโครงการระยะยาวเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยร่วมรับผิดชอบการทำงานไปสู่เป้าหมายและการสร้างผลลัพธ์ที่ยั่งยืนและต่อเนื่อง มีการร่วมมือกันทั้งการทำงานร่วมกันและใช้ทรัพยากรร่วมกัน มีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน มีบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานและความรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด บนพื้นฐานของความไว้วางใจและความเข้าใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรมล รุ่งเรือง และนันทรัตน์ เจริญกุล (2559: 318 - 319) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนเครือข่ายที่ 55 สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ด้านการวางแผนโครงการ 1.1) โรงเรียนต้องมีการประชุมวางแผนรวมทั้งกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและตัวแทนชุมชน ผู้ประสานงานให้ชัดเจน เพื่อสร้างความเข้าใจและปรับทัศนคติให้ตรงกัน ทราบทิศทางที่แน่นอน สามารถประสานงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด 1.2) โรงเรียนต้องมีการจัดสรรทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานตามกลยุทธ์อย่างแท้จริง 2) ด้านการดำเนินงานโครงการ 2.1) โรงเรียนต้องมีการนิเทศความก้าวหน้าในการดำเนินงาน พร้อมทั้งมีการกำกับและติดตามอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี 2.2) ครูผู้ประสานงานต้องมีการสื่อสารการดำเนินงานและกำหนดลักษณะตามความเหมาะสมให้กับครูผู้เกี่ยวข้อง โดยมีการออกคำสั่งให้ชัดเจน ตามความเหมาะสมของงานและความสามารถของแต่ละบุคคล พร้อมทั้งติดตามผลงานอย่างสม่ำเสมอ 3) การประเมินผลโครงการ 3.1) ครูผู้ประสานงานต้องมีการรายงานผล นิเทศและติดตามผล ให้ตรงตามเวลาที่กำหนดชัดเจน มีการประสานงานเพื่อให้สามารถนำผลการรายงานไปใช้ในการแก้ปัญหา ปรับปรุง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญแข แสงงาม (2560: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล 3 พบว่า ด้านกระบวนการ ผู้บริหารสามารถวางแผนโครงการและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การติดตามและการนิเทศการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ อีระ เจริญกิตติกร (2562: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านน้ำไคร้ โดยใช้กิจกรรมเล่นปนเรียน (Play & Learn) ตามรูปแบบ PLEARN Model พบว่า กระบวนการดำเนินโครงการตามหลักการบริหารเชิงระบบ (PDCA) ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชัย เดชาสิทธิ์ (2563: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

โรงเรียนบ้านโคกมะขาม พบว่า ผลการประเมินกระบวนการของโครงการ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

4. ผลการประเมินผลผลิตของโครงการ พบว่า 1) ร้อยละของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชาในระดับ 3 ขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนบ้านปะหละ ปีการศึกษา 2563 โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 95.51 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 2) คะแนนเฉลี่ยร้อยละผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านปะหละ ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมมากกว่าผลการประเมินระดับประเทศ โดยมีค่ามากกว่า 2.64 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบพัฒนาการผลการประเมินระหว่างปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมมีพัฒนาการ 8.48 คะแนน 3) คะแนนเฉลี่ยร้อยละผลการประเมินคุณภาพนักเรียน (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปะหละ ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมมากกว่าผลการประเมินระดับประเทศ โดยมีค่ามากกว่า 29.63 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบพัฒนาการผลการประเมินระหว่างปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมมีพัฒนาการ 14.93 คะแนน และ 4) คะแนนเฉลี่ยร้อยละผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านปะหละ ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมมากกว่าผลการประเมินระดับประเทศ โดยมีค่ามากกว่า 8.16 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบพัฒนาการผลการทดสอบระหว่างปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมมีพัฒนาการ 6.79 คะแนน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยกำหนดเป็นนโยบายและแนวปฏิบัติในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉพาะ ได้จัดทำโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีกิจกรรมที่หลากหลายและเป็นกิจกรรมที่ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 10 กิจกรรม ได้แก่ 1) กิจกรรมพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) 2) กิจกรรมส่งเสริมการใช้ห้องสมุด 3) กิจกรรมพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ (เตรียม RT) 4) กิจกรรมยกระดับผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) 5) กิจกรรมยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) 6) กิจกรรมวันภาษาไทย 7) กิจกรรมวันวิทยาศาสตร์ 8) กิจกรรมเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษ 9) กิจกรรมพัฒนาการจัดการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และ 10) กิจกรรมวัดและประเมินผลตามสภาพจริง การดำเนินงานแต่ละกิจกรรมมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีทักษะการคิด ทักษะแก้ปัญหา ทักษะการทำงานเป็นทีม และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556: 59) ที่ได้กล่าวว่า การประเมินผลผลิต เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจากการทำโครงการกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้น รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นของการยุบ เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2559: 170) ที่กล่าวว่า การประเมินผลผลิต เป็นการประเมินที่มุ่งตอบคำถามว่า โครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลผลิตของโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ผลการดำเนินงานคุ้มค่าเพียงใด สารสนเทศที่ได้จะนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของโครงการว่าควรจะดำเนินการต่อไปอย่างไร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รมย์ พะโยม (2557: 12 - 13) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อยกระดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 มีค่าเฉลี่ยพัฒนาการสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญแข แสงงาม (2560: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล 3 พบว่า ด้านผลผลิต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวพร นววงศานันต์, ประชา อິนัง และพงศ์เทพ จิระโร (2561: 63) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2558 สูงกว่าปีการศึกษา 2557 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธกิจ ถาวรเกษตร (2564: 114 - 115) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดบ่อพระอินทร์ ปีการศึกษา 2562 พบว่า ผลที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของโครงการ การดำเนินโครงการแล้วเกิดผลมากที่สุด คือ 1) ร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับ 3 ขึ้นไป 2) ร้อยละของผลการทดสอบ RT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เพิ่มขึ้น 3) ร้อยละของผลการทดสอบ NT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เพิ่มขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิพงศ์ ทองใบอ่อน (2564: 178) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนวัดชัยมงคล พบว่า 1) ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ในภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.69 2) คะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.92 3) คะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.34 และ 4) คะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.30

นอกจากนี้ ยังพบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะหละ ปีการศึกษา 2563 วิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ (35.83) น้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละระดับประเทศ (38.78) โดยมีค่าน้อยกว่า 2.95 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบพัฒนาการผลการทดสอบระหว่างปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 พบว่า วิชาวิทยาศาสตร์ไม่มีการพัฒนา ที่ผลปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ออกเป็น 4 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาระที่ 2 วิทยาศาสตร์กายภาพ สาระที่ 3 วิทยาศาสตร์โลก และอวกาศ และสาระที่ 4 เทคโนโลยี จะเห็นได้ว่า สาระการเรียนรู้ทั้ง 4 สาระ มีเนื้อหาบทเรียนที่แตกต่างกันและจะต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ค่อนข้างมาก แต่โรงเรียนบ้านปะหละมีวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ และสื่อการเรียนรู้ไม่หลากหลาย เพราะทางโรงเรียนไม่สามารถจัดหาได้เนื่องจากอุปกรณ์บางชนิดมีราคาแพง เช่น อุปกรณ์สำหรับ

การทดลองทางวิทยาศาสตร์ ดังนั้น หากมีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ และเทคโนโลยีที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้เกิดสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

4.1 ผลการประเมินผลกระทบของโครงการตามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเข้าร่วมโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ครูและผู้บริหารได้ให้ข้อมูลว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นและสนใจต่อการเรียนมากขึ้น มีพัฒนาการทางการเรียนดีขึ้น มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกมากขึ้น มีความสุขและสนุกกับการทำกิจกรรม มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาต่าง ๆ และชีวิตประจำวัน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษาของโรงเรียน แม้จะอยู่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในโครงการ ให้การสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคณะกรรมการดำเนินงานทุกฝ่ายตระหนักถึงหน้าที่และบทบาทของตนเองในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สามารถจัดกิจกรรมได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทำให้นักเรียนได้ร่วมทำกิจกรรมอย่างเต็มศักยภาพผ่านการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ออกมาเป็นผลกระทบในด้านดีต่อนักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่งผลให้ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานต้นสังกัด โดยได้รับรางวัลต่าง ๆ อาทิเช่น ผู้บริหารโรงเรียน ครู และนักเรียน ได้รับเกียรติบัตรจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดกิจกรรมตามโครงการ “สรรคสาร...ปันประสบการณ์อ่าน” ครูทุกคนได้รับเกียรติบัตรเป็นผู้ผลิตสื่อในการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โรงเรียนได้รับเกียรติบัตรนำเสนอผลงานนวัตกรรมการบริหารจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับเกียรติบัตรเป็นโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2563 ในระดับยอดเยี่ยม (Best of the Best) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โรงเรียนได้รับเกียรติบัตรเป็นโรงเรียนที่มีผลการประเมินระดับยอดเยี่ยม ลำดับที่ 4 การประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 นางกองแก้ว ทองนำ ครูโรงเรียนบ้านปะหละ ได้รับรางวัลพระพลหัตถ์สบัติ ประเภทบุคคล ประจำปี 2563 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.) ครู โรงเรียนบ้านปะหละ ได้รับการคัดเลือกเป็นครูผู้บริหารจัดการห้องเรียนให้น่าดู น่าอยู่ น่าเรียน เป็นแบบอย่างห้องเรียนที่พึงประสงค์ ประจำปีการศึกษา 2563 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 3 (เบญจภูมิ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 และโรงเรียนได้รับรางวัล The Best of Show and Share จุดเน้นที่ 9 Second Language ใส่ใจในภาษาที่ 2 (ภาษาอังกฤษ) ปีการศึกษา 2564 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 (เกียรติบัตรอ้างอิง ภาคผนวก ข)

ผลการดำเนินการดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Stufflebeam & Shinkfield (2007: 327) Stufflebeam (2015: 27 – 35) รัตนะ บัวสนธ์ (2556ข: 23 – 24) ศิริชัย กาญจนวาสี (2558: 15 – 16) ทีปทัศน์ ชินตาปัญญากุล และคณะ (2560: 208 - 209) ที่กล่าวว่า การประเมินผล กระทบ เป็นการประเมินผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินโครงการที่กลุ่มเป้าหมายได้รับทั้งด้านบวก และด้านลบ เป็นการประเมินโดยตั้งคำถามว่า สิ่งที่ได้รับผลประโยชน์จากโครงการได้รับเกินไปกว่า เป้าหมายความต้องการที่จะได้รับตอบสนองตามความต้องการจำเป็นนั้นคืออะไรบ้าง คำถามนี้ ชี้ให้เห็นว่า ไม่ว่าสิ่งที่ได้รับเกินไปกว่าที่กำหนดไว้จะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบก็ล้วนแต่เป็น ผลกระทบทั้งสิ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันทนา สนานคุณ (2559: 121 - 122) ที่ได้ทำ การศึกษาเรื่อง การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดสระแก้ว (รุ่งโรจน์ธนกุลอุปถัมภ์) จังหวัด อ่างทอง พบว่า ด้านผลกระทบของโครงการ โรงเรียนมีชื่อเสียงเพิ่มขึ้น ได้รับการชมเชยจากผู้ปกครอง เพราะกิจกรรมโครงการที่โรงเรียนจัดขึ้นมีผลสะท้อนกลับไปที่คุณภาพของเด็กนักเรียนที่เพิ่มขึ้น ทำให้โรงเรียนเป็นที่รู้จักและสามารถพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานที่วางไว้ได้ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ เพ็ญแข แสงงาม (2560: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมศักยภาพ ผู้เรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล 3 พบว่า มีการได้รับการยอมรับจากผู้ปกครองและ ชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระ เจริญกิตติกร (2562: บทคัดย่อ) ที่ได้ ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านน้ำไคร้ โดยใช้ กิจกรรมเล่นปนเรียน (Play & Learn) ตามรูปแบบ PLEARN Model พบว่า มีผลกระทบเชิงบวกต่อ นักเรียนในประเด็นนักเรียนขยัน มุ่งมั่น ตั้งใจเรียนมากขึ้น นักเรียนมีความสุขกับการเรียนรู้ และ นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น อยู่ในระดับมากที่สุด มีผลกระทบเชิงบวกต่อโรงเรียนในประเด็น โรงเรียนได้รับรางวัลจากหน่วยงานต่าง ๆ และโรงเรียนได้รับความไว้วางใจ เชื่อมั่น ศรัทธา จาก หน่วยงานอื่น ๆ และชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติยา วิเศษพลกรัง (2562: 16) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน จากการจัดกิจกรรมเกมกระดาน โรงเรียนช่องแมววิทยาคม พบว่า ผลการประเมินโครงการด้าน ผลกระทบ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เขาวนวิศ พิตรงคพิทักษ์ (2563: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก โรงเรียนบ้านโพนงาม สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST พบว่า ผลการประเมิน โครงการด้านผลกระทบ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ความคิดเห็นของ ผู้ปกครองนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ผ่านการเรียนรู้ ที่หลากหลายและมีพัฒนาการทักษะการเรียนรู้ดีขึ้น และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชัย เดชาสิทธิ์ (2563: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โรงเรียนบ้านโคกมะขาม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 พบว่า ผลการประเมินผลกระทบของโครงการ โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

4.2 ผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการตามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับ 3 - 4 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นไปตามเป้าหมายของโครงการ และจากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ครูและผู้ปกครองได้ให้ข้อมูลว่า ผลสำเร็จของโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เกิดความคุ้มค่าและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชาเพิ่มขึ้น ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศและสูงกว่าปีการศึกษาที่ผ่านมา ซึ่งตอบสนองความต้องการของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผลการดำเนินโครงการสามารถบรรลุและตอบสนองความต้องการของครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ปรากฏผลชัดเจนกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่สูงขึ้น ซึ่งบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นถึงผลสำเร็จของโครงการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Stufflebeam & Shinkfield (2007: 327) Stufflebeam (2015: 27 - 35) รัตนะ บัวสนธ์ (2556: 23 - 24) ศิริชัย กาญจนวาสี (2558: 15 - 16) ทิปทัศน ชินตาปัญญากุล และคณะ (2560: 208 - 209) ที่ได้กล่าวว่า การประเมินประสิทธิผล เป็นการประเมินคุณภาพ ความคุ้มค่า และความสำคัญของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายหลังเสร็จสิ้นโครงการแล้ว ทั้งผลที่คาดหวังและไม่ได้คาดหวัง โดยให้พิจารณาถึงผลที่เกิดขึ้นทั้งผลทางบวกและทางลบของโครงการ โดยตั้งคำถามว่า โครงการบรรลุตอบสนองความต้องการจำเป็นของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างครอบคลุมหรือไม่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญแข แสงงาม (2560: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล 3 พบว่า ด้านประสิทธิผล นักเรียนมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดูอยู่ในเกณฑ์ที่ดีและมั่นใจในองค์ความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ อีระ เขียวรัตติก (2562: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านน้ำไคร้ โดยใช้กิจกรรมเล่นปนเรียน (Play & Learn) ตามรูปแบบ PLEARN Model พบว่า ประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมเล่นปนเรียน (Play & Learn) ตามรูปแบบ PLEARN Model ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชัย เดชาสิทธิ์ (2563: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โรงเรียนบ้านโคกมะขาม พบว่า ผลการประเมินประสิทธิผลของโครงการ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

4.3 ผลการประเมินความยั่งยืนของโครงการตามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โครงการสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่องในปีการศึกษาต่อไป และจากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ครูและผู้ปกครองได้ให้ข้อมูลว่า นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาต่าง ๆ และต่อยอดในการเรียนในระดับสูงขึ้น และสามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนประจำจังหวัดศรีสะเกษได้ โรงเรียนมีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินโครงการที่ชัดเจน การจัดกิจกรรมมีความหลากหลาย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานของโครงการ

ทำให้โครงการประสบผลสำเร็จและสามารถเป็นแบบอย่างให้กับโรงเรียนอื่นได้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน โครงการควรดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ปีการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสิ่งที่ทำให้โครงการประสบผลสำเร็จ คือ การบริหารจัดการโครงการที่ดี มีการกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน มีแนวปฏิบัติและแผนการดำเนินโครงการที่นำไปสู่ความสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากโครงการไปใช้ในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าการดำเนินโครงการมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ ทำให้สามารถดำเนินโครงการต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Stufflebeam & Shinkfield (2007: 327) Stufflebeam (2015: 27 - 35) รัตนะ บัวสนธิ์ (2556ข: 23 - 24) ศิริชัย กาญจนวาสิ (2558: 15 - 16) ทิปทัศน ชินตาปัญญากุล และคณะ (2560: 208 - 209) ที่ได้กล่าวว่า การประเมินความยั่งยืน เป็นการประเมินความคงอยู่ของความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง และความคงอยู่ของแผนงาน/ปัจจัยนำเข้า การดำเนินงาน และความสำเร็จ เป็นการประเมินโดยตั้งคำถามว่า แนวทางการปฏิบัติอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการนำโครงการไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืนคืออะไร คำถามดังกล่าวมุ่งพิจารณาประเมินความคงอยู่หรือความต่อเนื่องในการทำโครงการที่ประสบผลสำเร็จไปใช้ รวมถึงวิธีการในการรักษาไว้ซึ่งความสำเร็จของโครงการดังกล่าว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งแก้ว มะนะสิม (2559: 96 - 98) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ของโรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร พบว่า ผลการประเมินด้านความยั่งยืนในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนิษฐา กลีผล (2560: 151) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตปิยมิตร จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผลการประเมินโครงการ ด้านความยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญแข แสงงาม (2560: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล 3 พบว่า ด้านความยั่งยืน นักเรียนสามารถนำกระบวนการคิดวิเคราะห์ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาในชีวิต อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรณพิมล แสนศรี (2563: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองสะเดา พบว่า ด้านความยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด ประเด็นที่ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการนำโครงการให้ประสบผลสำเร็จและคงอยู่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนันตชัย ทองปาน, พรสวรรค์ ศิริศาสนันท์ และบุญกุล หัตถกิจ (2563: 1884) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST พบว่า ผลการประเมินโครงการด้านความยั่งยืน จากกลุ่มผู้บริหารโครงการและผู้ดำเนินโครงการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และจากกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4.4 ผลการประเมินการถ่ายทอดส่งต่อของโครงการตามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้หรือบูรณาการร่วมกับกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ได้ และจากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ครูและผู้ปกครองได้ให้ข้อมูลว่า นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากโครงการไปถ่ายทอดให้กับเพื่อน รุ่นน้อง และผู้ปกครอง โรงเรียนได้รวม

แลกเปลี่ยนเรียนรู้และขยายผลเกี่ยวกับความสำเร็จของการดำเนินโครงการกับโรงเรียนต่าง ๆ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมในโครงการผ่านสื่อสังคมออนไลน์ให้สาธารณชนรับทราบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ นักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากโครงการไปถ่ายทอดให้กับบุคคลอื่น ๆ และต่อยอดในระดับที่สูงขึ้นได้ รวมทั้งผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเห็นควรให้โครงการนี้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับโครงการสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินงานให้กับโรงเรียนอื่นได้ โดยโรงเรียนประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบด้วยวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Stufflebeam & Shinkfield (2007: 327) Stufflebeam (2015: 27 - 35) รัตนะ บัวสนธ์ (2556ข: 23 - 24) ศิริชัย กาญจนวาสี (2558: 15 - 16) ทีปทัศน์ ชินตาปัญญากุล และคณะ (2560: 208 - 209) ที่กล่าวว่า การประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportability Evaluation) เป็นการประเมินถึงความเหมาะสมในการนำวิธีดำเนินงานของโครงการไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์หรือบริบทอื่น ๆ รวมถึงกลุ่มเป้าหมายสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากโครงการไปขยายผลหรือประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นการประเมินโดยตั้งคำถามว่า มีการนำโครงการหรือสิ่งแทรกแซงที่ประสบความสำเร็จไปประยุกต์หรือปรับปรุงใช้ในที่อื่น ๆ หรือไม่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันทนา สนานคุณ (2559: 121 - 122) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดสระแก้ว (รุ่งโรจน์ธนกุลอุปถัมภ์) พบว่า ด้านการถ่ายทอดส่งต่อของโครงการ มีการจัดทำโครงการเพื่อขยายผลกับหน่วยงานภายนอก เช่น โรงเรียนอื่น ๆ ในจังหวัดอ่างทอง ที่มีความต้องการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งแก้ว มะนะสิม (2559: 96 - 98) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ของโรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร พบว่า ผลการประเมินด้านการถ่ายทอดส่งต่อ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ รำไพ แสงนิกุล (2559: 154 - 158) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย: กรณีศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า ผลการประเมินด้านการถ่ายทอดส่งต่อ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนิษฐา กสิผล (2560: 151) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตปทุมมิตร จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผลการประเมินโครงการ ด้านการถ่ายทอดส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา แซ่มซ้อย และพฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2563: 277 - 274) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและมัธยมศึกษา ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2557 - 2559 พบว่า ผลการประเมินการพัฒนาคุณภาพทั้ง 4 แผนงานของทุกโรงเรียน ตัวชี้วัดด้านการถ่ายทอดส่งต่อ ผ่านเกณฑ์ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนันตชัย ทองปาน, พรสวรรค์ ศิริศาสนันท์ และบุญยกุล หัตถกิจ (2563: 1884) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST พบว่า ผลการประเมินโครงการ ด้านการถ่ายโยงความรู้ จากกลุ่มผู้บริหารโครงการและผู้ดำเนินโครงการโดยรวมอยู่ในระดับมาก และจากกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินไปใช้

1.1 จากผลการประเมิน พบว่า การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านปะหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมิน ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องจึงควรมีการนำผลการประเมินโครงการครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับการตัดสินใจในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานโครงการในครั้งต่อ ๆ ไป เพื่อให้เกิดผลสำเร็จที่ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 จากผลการประเมินการถ่ายทอดส่งต่อของโครงการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในการประเมินโครงการทั้ง 8 ด้าน จึงควรนำผลการประเมินการถ่ายทอดส่งต่อของโครงการมาวิเคราะห์และวางแผนในการแก้ปัญหาและพัฒนาการดำเนินโครงการให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้โครงการเกิดผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณะครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และหน่วยงานภายนอกได้เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการ ซึ่งมีบทบาทสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 จากข้อค้นพบเรื่อง การจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-2019) ของโรงเรียนบ้านปะหละ ที่ประสบผลสำเร็จภายใต้ความร่วมมืออันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ควรมีการเผยแพร่ให้สถานศึกษาอื่นนำไปใช้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการประเมินครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน เพื่อจะได้เป็นสารสนเทศในการวางแผนการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีความเหมาะสมและเกิดผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินโครงการมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ครอบคลุมประเด็นการประเมินทั้ง 8 ด้าน เพื่อให้ได้สารสนเทศที่สมบูรณ์และนำไปใช้ในการตัดสินใจคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงการ และเพื่อให้มีการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2.3 ควรมีการติดตามความคงสภาพและประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในการเรียนระดับที่สูงขึ้นและนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนไปแล้ว เพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานโครงการอย่างยั่งยืนต่อไป

2.4 ควรมีการประเมินโครงการยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านปะหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยใช้รูปแบบการประเมินอื่น ๆ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่หลากหลาย สำหรับนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานโครงการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล